

Önceki peygamberler döneminde içki yasağı var mıydı?

Osman Bey: “Daha önceki peygamberler döneminde içki yasağı var mıydı? İslâmiyetin evrensel yapısıyla bu haramı nasıl izah edebiliriz?”

Hayat kısadır, ömür azdır, ecel ansızın gelmektedir, dünya hayatı yerini âhiret hayatına çabuk bırakmaktadır, ebedî hayat bu kısa hayatta kazanılacaktır, bu kısa hayat o uzun ve sonsuz hayatın çekirdeği hükmündedir ve burada kaybeden, —Allah bağışlamadığı takdirde—artık daha kazanma imkânına sahip değildir.

Peygamberler insanları ısrarla bunun için uarmışlar ve nazarlarını ahirete yönlendirmişlerdir.

Fakat insanoğlu tarih boyunca kısalığına rağmen hayatında zevkinden ve sefasından geri durmamış; imkân buldukça—genelde—haram-helâl demeden yemeyi, içmeyi ve eğlenmeyi ihmal etmemiştir.

Peygamberlerin getirdikleri ilâhî mesajlar, hep şu beş değeri korumayı hedeflemiştir: Dîn, can, akıl, nesil ve mal.

Nitekim sağlıklı bir inanç ve ibâdet hayatı için “dîni”, kullukta kemâl dereceye ulaşmak için “canı”, tutarlı düşünmek ve müstakim karar vermek için “aklı”, maddî mânevî dengeli ve edepli bir gelişim kazanmak ve insanlığın devamlılığını temin için “nesli” ve geçimi, iâşeyi ve helâl yollara sarfı sağlamak için “malı” korumaya her zaman ihtiyaç vardır.

İlâhî dinlerde bu beş kıymet hep korunmuş ve bu beş kıymete zarar verecek davranışlardan insanlar uzak tutulmuşlardır. Fakat toplumların inanç, ahlâk, kemâl, kültür, medeniyet ve görgü seviyelerinin farklılığı, kendileri için sakındırma şiddetinin ve hükmünün de farklı oranlarda tecelli etmesini netice vermiştir.

Meselâ içki, insanlık tarihi kadar eski bir dîn, akıl, can, nesil ve mal düşmanıdır. Yani beş kıymete karşı da zararlıdır. Önce işe akli zafiyete uğratmak ve tahrip etmekle başlamakta, sonraları bünyede kalıcı illetlere yol açmakla cana ve nesle zarar vermekte, gereksiz bir fahiş gider olması hasebi ile mali bütçeyi sarsmakta ve bütün bu zararlar dîni hayata negatif, yani olumsuz değer olarak yansımaktadır. Yenidünya insanını ve modern toplumları bilumum kötülüklerden arındırmak isteyen Kur’ân,

hemen her kötülüğün anası hükmünde bulunan içkiyi bunun için haram kılmıştır.

Fakat önceki Peygamberler döneminde ayrıntıda nelerin haram kılındığı konusunda sıhhatli bir bilgiye ulaşmamız bir hayli zordur. Şu kadar söyleyebiliriz ki; insanlara seviyelerince hitâp eden ve kaldırabildikleri kadar mükellefiyet yükleyen Cenab-ı Hak, teklif ve tebliğlerinde “tevhid” esasını ve temel îmân esaslarını önemle ikâme etmiş ve korumuş; peygamber gönderdiği kavmin aşırı boyutta hangi tür kötü huy ve alışkanlıkları varsa o kavmi onlardan sakındırmış; fakat o kavim için zaaf ve aşırı düşkünlük konusu olmayan sâir kötülükler hakkında -sırf şefkati ve merhameti gereği- bir hüküm indirmemiştir. Unutulmamalıdır ki, İslâmiyet’ten önceki dinler mahallî muhtevalı idi ve nazil olduğu mahallin ihtiyaçlarına cevap niteliği taşıyordu.

Fakat İslâm dîni cihanşümuldür, evrenseldir; bütün cihana ve bütün zamanlara şamildir. Cenab-ı Hak İslâm dîninin hükümlerini yalnız bir kavmin zaaflarına veya alışkanlıklarına göre değil; bütün kavimlerin, bütün zamanlarda, bütün ihtiyaçlarını, bütün ahlâkî zaafalarını ve bütün kötü alışkanlıklarını ihâta edecek ve cevap verecek derecede teşri kılmıştır. Nitekim İslâmiyet sonrası dönemlerde, Müslüman olsun olmasın, İslâmın emir ve yasaklarının faydaları ve maslahatları beşeriyet tarafından aklen ve ilmen teslim edilmiştir. Bu gün hemen her dünya toplumu meselâ temizliğin, doğruluğun, dürüstlüğün, nezâketin, çalışkan olmanın, hakkın ve adâletin üstünlüğünde hemfikir; zinânın, içkinin, kumarın, hırsızlığın, yolsuzluğun, yalan söylemenin, adam öldürmenin, iftirânın, zulmün, kirliliğin, hilekârlığın ve tembelliğin zararlarında da birleşmiştir. İçkiyle ve uyuşturucuyla hemen bütün toplumlar savaş halindedir. Oysa bütün bu değerler teşrî bakımından İslâma dayanmaktadırlar. Yani bu gün artık medenî dünya tarafından çoğunlukla paylaşılan helâller ve haramlar İslâmın öz malıdırlar.

Öyle ki, İslâmiyet bu gün dünya milletleri tarafından hâlâ anlaşılamayan veya geç anlaşılan bir din ise; Bedüzzaman Hazretlerinin bir asırdan beri dile getirdiği gibi; bunda biz Müslümanların doğru İslâmiyet’i ve İslâmiyet’e lâayık doğruluğu yaşamakta ve model olmakta gösterdiğimiz şiddetli zaaftan ve aşırı kötü örnekten başka olumsuz sebep aramak abesle iştigaldir.

Demek, diğer kötülükler gibi, bütün kötülüklerin anası ve besleyicisi hükmünde olan içkinin haram kılınması da, İslâmiyet’in cihanşümül niteliğinin bir gereğidir.